

XXIII Salon Sztuki
Stowarzyszenia
T w ó r c z e g o

P O L A R T

XXIII Salon Sztuki
Stowarzyszenia
T w ó r c z e g o

P O L A R T

Stowarzyszenie Twórcze POLART
Prezes Zarządu **JOANNA KRUPIŃSKA-TRZEBIATOWSKA**

Muzeum Niepodległości w Warszawie
Dyrektor dr **TADEUSZ SKOCZEK**, zastępca dyrektora ds. programowych dr **BEATA MICHAŁEC**

Kurator Galerii Brama Bielańska
Mgr **MACIEJ JAKUBOWSKI**

XXIII Salon Sztuki
Stowarzyszenia Twórczego
POLART

malarstwo, rzeźba

Katalog wystawy pod redakcją Tadeusza Skoczka

Warszawa 2023

XXIII Salon Sztuki Stowarzyszenia Twórczego POLART
Muzeum Niepodległości w Warszawie
Galeria Brama Bielańska Cytadeli Warszawskiej
Warszawa, ul. Czujna 1
5–29 września 2023

Kuratorzy wystawy:

JOANNA KRUPIŃSKA-TRZEBIATOWSKA, BEATA MICHALEC, MACIEJ JAKUBOWSKI

ISBN 978-83-67398-33-6

Wydawnictwo Muzeum Niepodległości
(identyfikator wydawnictwa naukowego 42-700)
al. Solidarności 62; 00-240 Warszawa
wydawnictwo@muzn.pl
tel. 826 90 91 w. 41

XXIII Salon Twórców POLART w Warszawie

Barbara Toruńczyk, znana polska intelektualistka, napisała kiedyś: *Kultury nie uprawia się zrywami, wtedy, kiedy ktoś orzeknie, że „już można”*. Fundamentem kultury jest uporczywość wysiłku twórczego i żaden internet tego nie zmieni ani od tego nie uwolni. Rzeczywiście, żadna sztuczna inteligencja czy informatyczne algorytmy nie zastąpią „żywego” artysty pełnego pasji i weny twórczej, który swój talent szlifuje latami. Takimi ludźmi są właśnie członkowie Stowarzyszenia Twórczego POLART działającego od 1990 roku.

Stowarzyszenie podjęło się wzniosłego zadania, jakim jest promowanie sztuki nowoczesnej. Organizuje wieczory poetyckie, wystawy malarskie, rzeźbiarskie, koncerty czy spotkania autorskie. Współpracuje z różnymi instytucjami kultury, udzielając pomocy merytorycznej przy organizacji wydarzeń, udostępnia dzieła sztuki, a także dokumentację specjalistyczną z tej dziedziny.

Ważnym punktem działalności POLART-u jest prowadzenie oficyny wydawniczej, a publikacją spod skrzydła tego wydawnictwa jest m.in. powieść Joanny Krupińskiej-Trzebiatowskiej *Kiedy miłość była zbrodnią* (Als Liebe ein Verbrechen war). Stowarzyszenie wydaje też czasopismo „Hybryda”, w którym porusza szeroko pojętą tematykę sztuki i kultury.

Muzeum Niepodległości w Warszawie dostąpiło zaszczytu organizacji XXIII Salonu POLART w oddziale Galeria Brama Bielańska. Podczas wystawy swoje prace zaprezentują członkowie POLART-u, doceniani w krajowych kręgach artystycznych, uczestnicy niejednej wystawy, jak: Andrzej Ziębliński, Małgorzata Mizia, Krystyna Nowakowska, Jerzy Nowakowski, Marek Sołtysik, Oganies Kazarian, Agata Poloczek czy Renata Bonczar.

Mając w pamięci wiele prestiżowych wystaw, jakie w przeszłości organizowaliśmy z Januszem Trzebiatowskim, założycielem POLART-u, także spotkań, dyskusji i pokazów – w naszym muzeum, na Mazowszu, w całym kraju oraz w Europie – obcując na co dzień z dziełami sztuki tego wybitnego artysty przekazanymi do naszych zbiorów, wierzymy, że prezentacja Salonu Sztuki Twórców POLART cieszyć się będzie wielkim powodzeniem.

Wystawa będzie trwała od 5 do 29 września 2023 roku w Galerii Brama Bielańska Muzeum Niepodległości przy ulicy Czujnej, która jest historyczną częścią Cytadeli Warszawskiej.

dr Beata Michalec

K a t a l o g
w y s t a w y

Warszawa, 5–29 września 2023

RENATA BONCZAR mieszka i pracuje w Katowicach. Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, Wydział Grafiki w Katowicach w 1980 r. – dyplom z malarstwa u prof. Jerzego Dudy-Gracza. W 2004 r. w Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach uzyskała stopień doktora sztuki. Zajmuje się malarstwem, rysunkiem, projektowaniem. Wykładowca akademicki. Stypendystka Ministra Kultury i Sztuki.

Otrzymała wiele nagród za twórczość artystyczną we wszystkich najważniejszych konkursach malarstwa i rysunku w Polsce oraz nagrody i medale w znaczących konkursach za granicą. W 2018 r. Srebrny i Złoty Medal Academie Internationale Merite et Devouement Francais (Paryż). W 2021 r. na XIII Biennale we Florencji otrzymała Nagrodę Specjalną Medal Prezydenta Biennale. Na swoim koncie ma ponad 120

wystaw indywidualnych, brała udział w ponad 300 wystawach w świecie: m.in. we Francji, Stanach Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii, Niemczech, Grecji, Włoszech. W 2016 r. uhonorowana Brązowym Medalem Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”.

W 2022 r. otrzymała Nagrodę Prezydenta Miasta Katowic w dziedzinie kultury za wybitne osiągnięcia w malarstwie. Członek: Związku Polskich Artystów Plastyków, Stowarzyszenia POLART, Stowarzyszenia Pastelistów Polskich w Krakowie, Towarzystwa Sztuk Pięknych w Krakowie oraz Towarzystwa Sztuk Pięknych – Circolo degli Artisti – Casa di Dante we Florencji (Włochy).

Obrazy artystki znajdują się w wielu kolekcjach i galeriach w Polsce i w świecie.

Renata Bonczar, ZATOKA CHAOSU, olej, płótno, 70 × 100

TERESA CHOMIK-KAZARIAN – ur. w Krasnymstawie, od 1968 r. związana z Chełmem i pobliskim Uhrzem. Absolwentka Liceum Sztuk Plastycznych w Zamościu i Wydziału Malarstwa PWSSP (obecnie ASP) w Gdańsku. Zajmuje się głównie malarstwem i animacją kultury. Pomysłodawca i organizatorka ponad 130 plenerów artystycznych i warsztatów plastyczno-fotograficznych. Stworzyła Dom Pracy Twórczej w Uhrze, który prowadzi od 1994 roku. Od 2002 przez 10 lat zajmowała się organizacją Międzynarodowych Warsztatów Malarских w Pieńkowie (mecenasa: dr Marek Maria Pieńkowski).

Laureatka licznych nagród i wyróżnień m.in.: Ministra Kultury i Sztuki (1984), Wojewody Chełmskiego (1994), Prezydenta Miasta Chełma (1999), Wojewody Lubelskiego (2001), Nagrody im. Kazimierza Andrzeja Jaworskiego w kategorii twórczości literackiej i artystycznej (2003). Odznaczenia: Brązowy Krzyż Zasługi (1986), „Zasłużony dla kultury polskiej” od Ministra Kultury i DN, Złoty Krzyż Zasługi (2022).

24 wystawy indywidualne, m.in.: Liceum Sztuk Plastycznych Zamość (1966), WDK Chełm (1986, 1987), BWA Kielce

(1987), DK Sokołów Podlaski (1988), Łuck (1989, Ukraina), Bra-tystawa (1989, Słowacja), Erewań (1989, Armenia), Muzeum Okręgowe (1996) i DK Chełm (2003), Uher (2018). Ponad 130 wystaw zbiorowych w kraju i za granicą, m.in.: „TERAZ” Szczecin (1994); MDK Biała Podlaska (1995); ARTFAX – Werona – II Transmisje (1995, Włochy); „Wszystko już było” BWA Piła (1996), cykliczne wystawy grupy „W drodze”: Chełm (2014); Uher (2016), Kock (2016), Lublin (2017), kolejne salony POL-ART-u (1997, Kraków i Paryż; 1999 i 2000 Kraków i Wrocław aż do 2017 na Zamku Królewskim w Niepołomicach).

Poza malarstwem (olej, akryl) tworzy rysunki, pastele, grafikę, instalacje i rzeźby oraz projekty katalogów, folderów, plakatów. Jest bardzo płodna, maluje szybko, z pasją. Obserwacja natury jest inspiracją żywiołowych kompozycji o wyszukanej kolorystyce, które maluje z wielką ekspresją. Repertuar jej tematów jest bardzo szeroki, od kompozycji floralnych, po motywy pejzażowe już na pograniczu przedmiotowości aż po formy czysto abstrakcyjne. Jej prace znajdują się w wielu instytucjach i zbiorach prywatnych w całej Polsce.

Teresa Chomik-Kazarian, *DOTYK ABSTRAKCI*, akryl, 100 × 70

PROF. STEFAN DOUSA urodził się 11 listopada 1945 roku w Będzinie. Od 1946 r. mieszkał we Wrocławiu, gdzie ukończył szkołę podstawową w 1959 i Liceum Sztuk Plastycznych w 1964 roku. Studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w latach 1964–70 w pracowni profesora Jerzego Bandury. Od 1971 roku pracuje na Wydziale Architektury Politechniki Krakowskiej w Pracowni Rzeźby, najpierw jako asystent, adiunkt od 1977 roku i docent od roku 1989. W 1997 roku otrzymał tytuł naukowy profesora sztuk plastycznych.

Jest wśród twórców najlepszych polskich medali, rzeźbiarzem o wielkim i niekwestionowanym dorobku, laureatem prestiżowych nagród i autorem znaczących wystaw.

Uczestniczył w kilkudziesięciu wystawach zbiorowych krajowych i zagranicznych. Miał wystawy indywidualne w Polsce oraz Australii, Niemczech, Włoszech, Węgrzech, Słowacji, Czechach, Anglii i USA.

Stefan Dousa, ZAUCZENIE, plakieta dwustronna, brąz na wosk tracony, 19 × 25, 2020

OGANES KAZARIAN ur. w 1954 r. w Armenii. Absolwent Liceum Plastycznego (1974) i Akademii Sztuk Pięknych w Erewaniu, wydział malarstwa i scenografii (1981). Do trzęsienia ziemi (1988) był dyrektorem Szkoły Artystycznej oraz prezesem Komisji Artystycznej w Leninakanie. W rocznicę trzęsienia ziemi pokazał w Erewaniu cykl sześćdziesięciu obrazów o ogromnym ładunku emocjonalnym prezentowany następnie na wystawach indywidualnych w Polsce: w Chełmie, Zamościu, Krakowie, Warszawie i Kaliszu.

Od roku 1992 mieszka i tworzy w Polsce. Od 2003 r. jest obywatelem polskim. Zajmuje się malarstwem i architekturą wnętrz. Jego prace znajdują się w muzeach w Polsce i na świecie oraz w kolekcjach prywatnych.

Wystawy indywidualne: Muzeum Sztuki Współczesnej w Erewaniu (1989), Muzeum Okręgowe w Chełmie (1991), Muzeum Okręgowe w Zamościu (1991), Muzeum Niepodległości w Warszawie (1994), Galeria „FORMA AND KOLOR” (1995), wystawa grafik, galeria „ART” w Nałęczowie (1996), Muzeum Okręgowe w Chełmie (2000), Galeria Zamojska BWA (2001), Galeria Kalisz BWA (2001), Dom Kultury Praga

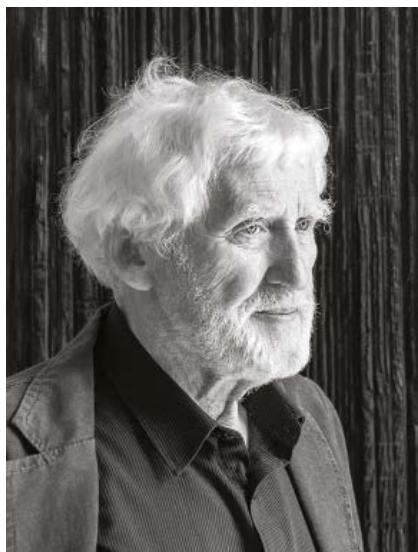
(2010), Galeria Jednego Obrazu Nestor (2011), Galerii Sztuki Współczesnej Owik (2015, 2022).

Wystawy zbiorowe: „Salon Wschodni”, Lublin (1993), „IV Międzynarodowe Triennale Sztuki Majdanek 94”, Lublin (1994), „Wszystko już było”, Piła (1996), Salony Sztuki POL-ART, Kraków (1998, 2000, 2001, 2003), cykliczne wystawy grupy „W drodze” (od 1993 do teraz), 1700-lecie chrześcijaństwa i 10-lecie wolnej Armenii, Warszawa (2001), Armeńskie Lato Kulturalne, Warszawa (2008), Ogólnopolskie Biennale Plastyki, Dąbrowa Górnicza (2012), Muzeum Ziemi Chełmskiej, Chełm (2014), Galeria Sztuki „Owik”, Uher (2016), Galeria Sztuki ORDY, Kock (2016), Galeria TPSP „Przy bramie”, Lublin (2017), wystawa grupy „W drodze”, Chełm – Biblioteka (2020), wystawa Grupy „W drodze”, Uher – Galeria Sztuki Współczesnej „Owik” (2022).

Nagrody i wyróżnienia: VIII Salon Sztuki POLART POPART – Kraków (2003), Ogólnopolskie Biennale Plastyki, I miejsce – Dąbrowa Górnicza (2012), medal „Zasłużony dla kultury polskiej” (2017), Nagroda im. Kazimierza Andrzeja Jaworskiego w kategorii twórczość literacka i artystyczna (2018).

Oganés Kazarian, *LOT*, poliester ekosolwentowy, 100 × 70

PROF. WINCENTY KUĆMA ur. 1935 w Zbilutce na Kielecczyźnie. 1962 – dyplom z wyróżnieniem w pracowni prof. Wandy Ślendrańskiej na ASP w Krakowie. W latach 1967–2000 pracował w Katedrze Rzeźby, Malarstwa i Rysunku. W latach 1976–1977 p.o. kierownika, a następnie 1977–1986 kierownik Katedry Sztuk Wizualnych. W 1988 r. uzyskał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1995 r. profesora zwyczajnego.

Działalność twórcza: rzeźba, rysunek, medalierstwo, projektowanie wnętrz sakralnych, przestrzeni urbanistycznych.

Ważniejsze realizacje rzeźbiarskie: Prilepie (Jugostawia), New Delhi, Doncaster, Genewa, Oświęcim. Ważniejsze realizacje pomnikowe: Pomnik Obrońców Poczty Polskiej, Gdańsk; Poległym w Obronie Ojczyzny, Częstochowa; Powstania Warszawskiego, Warszawa; Ks. Bronisław Markiewicz, Miejsce Piastowe; Pomnik Armii Krajowej, Kielce.

Realizacje sakralne w ponad 70 kościołach w Polsce i na świecie, m.in. w Krakowie, Warszawie, Rzymie, Irkucku, na Sachalinie, w Kamerunie, na Madagaskarze. Cykle rysunkowe i medalierskie. Swoje prace prezentował na ponad 35 wysta-

wach indywidualnych, 100 wystawach zbiorowych w kraju i około 60 wystawach za granicą.

Laureat ponad 50 nagród i wyróżnień w konkursach rzeźbiarsko-architektonicznych: nagroda zespołowa I stopnia MKiDN dla Katedry Sztuk Wizualnych (1999); nagroda im. św. Brata Alberta za twórczość w dziedzinie rzeźby patriotycznej i sakralnej (2008). Odznaczenia: Złota Odznaka za Pracę Społeczną dla Miasta Krakowa (1967); Zasłużony Działacz Kultury (1974); Odznaczenie Honorowe za Zasługi dla Gdańska (1979); Złoty Medal Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej (1979); Krzyż Kawalerski (1979), Krzyż Oficerski (1985), Krzyż Komandorski (1989) Orderu Odrodzenia Polski; Order Grzegorza Wielkiego (2000), Medal KEN (2003); Złoty Medal Zasłużony Kultury Gloria Artis (2008); Złoty Medal Ojca Świętego Jana Pawła II (2008), Brązowy medal Cracoviae Merenti (2014), Medal „Per Artem ad Deum” (2015), Tytuł Honorowego Profesora ASP Kraków (2015), Tytuł Honorowego Obywatela Miasta Miechowa (2015), Tytuł Honorowego Obywatela Gminy Łagów (2016), Odznaczenie „Lumen Mundi” (2019), Order Orła Białego (2019).

Wincenty Kućma, 10 03 2022

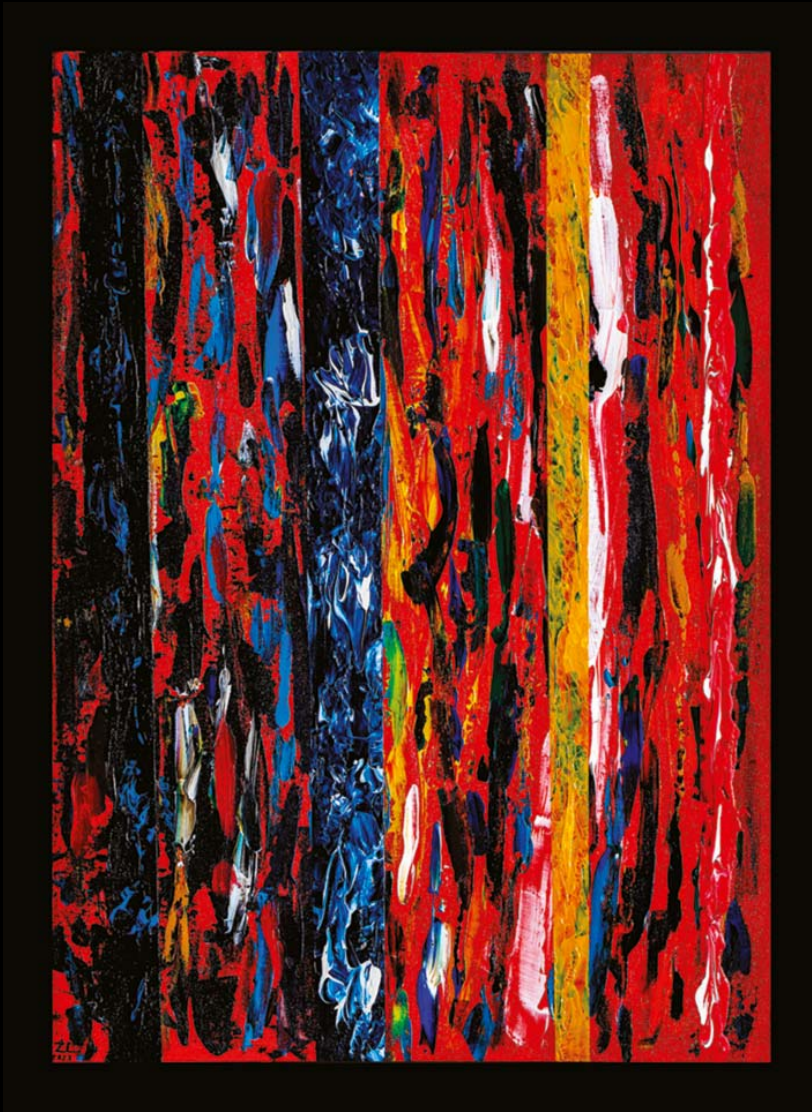

DR HAB. ZBIGNIEW LATAŁA prof. PK urodził się w Krakowie, gdzie studiował i nadal mieszka. W 2002 roku uzyskał z wyróżnieniem stopień doktora nauk technicznych w dziedzinie komputerowego przetwarzania i analizy obrazu, a w roku 2018 doktora habilitowanego w dyscyplinie sztuki piękne na Wydziale Grafiki krakowskiej ASP.

Obecnie jest profesorem Politechniki Krakowskiej i pełni funkcję kierownika Laboratorium Inżynierii Wzornictwa Przemysłowego. Na politechnice prowadzi zajęcia z projektowania graficznego, grafiki komputerowej, fotografii i multimediów. Wcześniej wykładał także na uniwersytetach w Toronto (Kanada), Indianie (USA) oraz w Krakowskiej Akademii. Jest autorem dwóch monografii (*Między nauką i sztuką* oraz *Gra z wyobraźnią*), a także współautorem 43 publikacji naukowych oraz europejskiego patentu na urządzenie do radioterapii.

Równoległe z pracą naukowo-dydaktyczną prowadzi aktywną działalność artystyczną. Uczestniczył w 219 wystawach w kraju i za granicą. Jest laureatem wielu konkursów krajowych i zagranicznych (Kanada, Chiny, Finlandia, Tajwan, Korea Południowa, Polska, Słowacja, Zjednoczone Emiraty Arabskie). Był jurorem kilkunastu konkursów krajowych i międzynarodowych z zakresu projektowania graficznego i wzornictwa przemysłowego.

Zbigniew Latała jest członkiem Związku Polskich Artystów Plastyków, Związku Polskich Artystów Fotografików oraz członkiem Les Arts Decoratives w Paryżu. Został uhonorowany między innymi brązowym i srebrnym Medalem Zasługi Kultury „Gloria Artis”, Złotym Medalem za Długoletnią Służbę, Medalem „Honoris Gratia” oraz Złotym Krzyżem Zasługi. Od 2003 roku jest właścicielem Galerii Sztuki „PRO3” na krakowskim Kazimierzu.

Zbigniew Latała, *KOMPOZYCJA 1685 INSPIROWANA FUGĄ D-MOLL BACHA*, akryl na płycie, 70 × 50, 2023

Małgorzata Mizia (Kraków). Malarka, architekt, akademik, członek zarządu Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie, członek Związku Polskich Artystów Malarzy i Grafików, Stowarzyszenia Twórczego POLART oraz Polish Institute of Arts & Sciences of America w Nowym Jorku.

Dorobkiem naukowym łączy architekturę jako dyscyplinę techniczną z gałęziami sztuk pięknych i nauk humanistycznych we wspólnym procesie twórczym i odkrywczym. Autorka książek naukowo-popularyzatorskich *O kompozycji malarskiej w projektowaniu architektonicznym*, *Architektura w przestrzeni sztuk*, *Architektura twarzą kultury*, *WUF9 – Malezja – Kuala Lumpur*. Profesor nadzwyczajny na Politechnice Krakowskiej, również Politechnice Rzeszowskiej i Akademii Śląskiej, autorka kursów (Erasmus) „Architecture in Painter’s Transcription”.

Jako malarz (status twórcy od 1979 r.) autorka ponad 50 wystaw indywidualnych w Polsce, m.in. w Willi Decjusza (2000) i Pałacu Sztuki w Krakowie (2010, 2020), zamku Kmitów i Lubomirskich w Wiśniczu (2013), a także zbiorowych, m.in. w galeriach „Spire Studios” (2013) i „Bashas Walk” (2014, 2016) w Beacon NY oraz „New Century Artists” w Nowym Jorku-Chelsea na Manhattanie w 2013. Regularnie uczestniczy w międzynarodowych plenerach malarskich i ceramicznych, również za granicą (Ryga, Spiska Kapituła 2014, 2016, Trenczyn 2022). Jej obrazy znajdują się w wielu zbiorach instytucji i osób prywatnych również poza granicami kraju: we Włoszech, Niemczech, Hiszpanii, Austrii, Kanadzie, Anglii, Stanach Zjednoczonych.

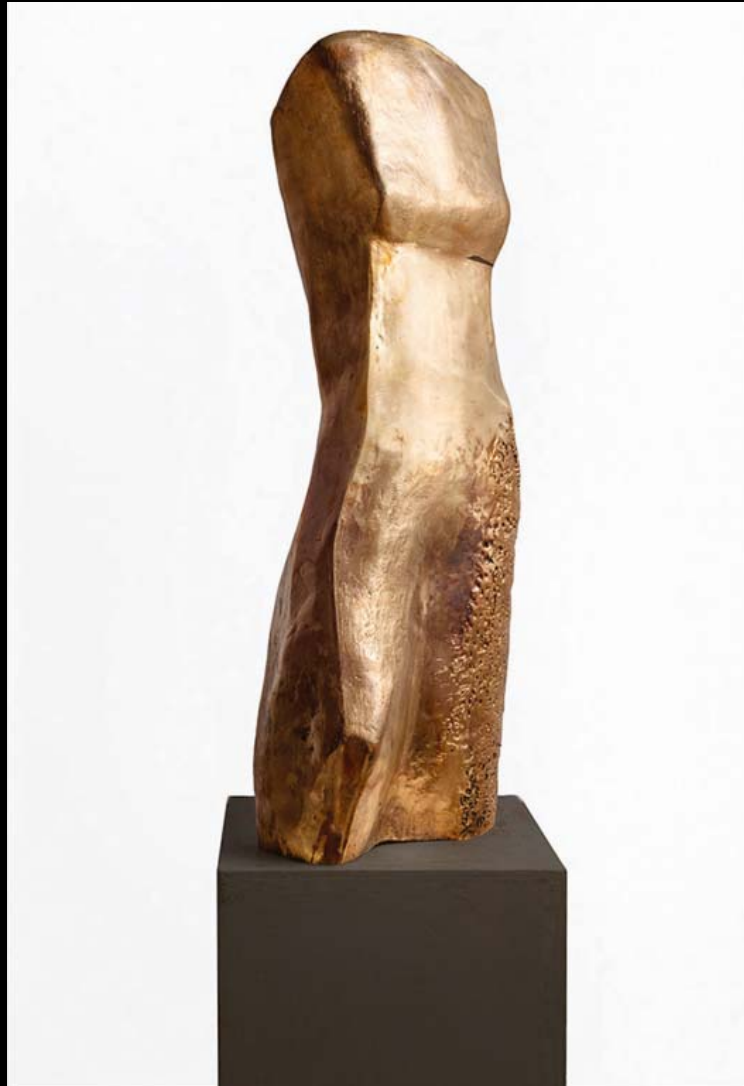
Małgorzata Mizia, *IKAR LATO*, akryl, olej, płótno, 130 × 70, 2017

KRYSZYNA NOWAKOWSKA urodziła się w 1953 r. w Rzeszowie. Ukończyła Liceum Sztuk Plastycznych w Jarosławiu (1973) i studia pod kierunkiem prof. Jerzego Bandury na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie (1979). Wystawy indywidualne i zbiorowe w kraju i za granicą, m.in.: Galeria „ARTEMIS” Kraków (2001), TPSP Kraków „We dwoje” (wraz z mężem Jerzym, 2003/4), Świetlica Wyspiańskiego Pałacu Sztuki (2014), Konsthalle Solvesborg – Szwecja (2000 i 2021), Muzeum Historyczne Miasta Krakowa (2003), Robert-Schuman-Haus, Trewir – Niemcy (2008), Galeria Domu Sztuki w Ettelbruck – Luksemburg (2009), Galeria Sztuki „U Jaksy” w Miechowie, „Dwór Karwacjanów” Gorlice, BWA Rzeszów i Olkusz (2009), oraz „POP UP Gallery”, Studio Bank Warszawa pt. „Zadziwienia/Metamorfozy” (2015), Galeria TAKT Wiedeń (2017), Galeria Sztuki Współczesnej 101 projekt pt. „Pole widzenia” Warszawa (2019), 50. Sympozjum GAP w Hotelu Nosalowy Dwór w Zakopanem (2020), Muzeum Ignacego Kraszewskiego Drezno – Artyści POLART-u (2022). Wystawy zbiorowe, m.in.: „Uczta u Mistrzów” w Pałacu Sztuki w Kra-

kwie (2013), Salony Sztuki Stowarzyszenia Twórczego POLART w Krakowie i Wiedniu, XVII Salon w Kopalni Soli w Wieliczce, XXI Salon w Muzeum Żup Solnych w Wieliczce (2019), Bożonarodzeniowe Salony ZPAP Okręg Krakowski w Pałacu Sztuki w Krakowie (2017, 2018 i 2019), III Krakowskie Spotkania Artystyczne 2022 TERYTORIA w Pałacu Sztuki. W roku 2006 na XI Salonie Sztuki Stowarzyszenia Twórczego POLART w Krakowie otrzymała Srebrny Medal, a na XV Salonie w roku 2010 Medal Złoty. W roku 2016 została odznaczona Brązowym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” przyznany przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP.

Jej rzeźby są w zbiorach Muzeum Krakowa, Muzeum ASP, w Galerii Miejskiej w Csongrad – Węgry, galerii Wydziału GAP UE w Krakowie, w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Podczas pleneru w Mikołowie zrealizowała rzeźbę „Tajemnice kobiet”, odlaną w brązie, posadowioną na cokole marmurowym w centrum miasta. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków, Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie oraz Stowarzyszenia Twórczego POLART.

Krystyna Nowakowska, *WINTAGE VII*, brąz, 2023

PROF. JERZY NOWAKOWSKI ur. 1 stycznia 1947 roku w Przemyślu. W latach 1965–1971 studiował na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w pracowni docent Wandy Ślędzińskiej w 1971 roku. Od roku 1971 był zatrudniony na Wydziale Rzeźby. W 1994 otrzymał tytuł naukowy profesora, a w 1996 stanowisko profesora zwyczajnego. Kierownik dyplomującej pracowni rzeźby (1998–2017), dziekan Wydziału Rzeźby (1990–1996), prorektor ASP ds. studenckich (2005–2008). W roku 2017 przeszedł na emeryturę. Zajmuje się rzeźbą i medalierstwem. Zorganizował 43 wystawy indywidualne rzeźby i medalierstwa w kraju i za granicą, m.in.: retrospektywną „We dwoje” (wraz z żoną Krystyną) rzeźby i medalierstwa w Pałacu Sztuki TPSP w Krakowie (2004), „Medaloteka” w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku (2009), „Moi dyplomanci, doktoranci i ja” w Pałacu Sztuki TPSP w Krakowie (2011), wystawę w galerii TAKT w Wiedniu (2017) i w galerii Konshalle w Solvesborgs w Szwecji (2021). Uczestniczył w wielu wystawach zbiorowych w Darmstadt, Berlinie, Warszawie, Bonn, Krakowie,

Wrocławiu Sztokholmie, Mirabel, Paryżu, w Money Museum Colorado Springs w USA. Laureat ok. 35 nagród, autor realizacji ok. 470 medali, ostatni na 100-lecie urodzin prof. Aleksandra Krawczuka, który Jubilatowi wręczył Prezydent Krakowa prof. Jacek Majchrowski. Prace znajdują się w zbiorach muzeów: Narodowego i Miejskiego w Krakowie, Medalierstwa we Wrocławiu, British Museum w Londynie, Dantego w Rawennie, Bode Muzeum w Berlinie. Uczestniczył w sympozjach (1981–2003) artystycznych we Francji Mirabel-Ardesch, organizowanych przez Stowarzyszenie Twórcze „Darmstadtka Secesja” – Niemcy. Członek Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych i Stowarzyszenia Twórczego POLART w Krakowie, Stowarzyszenia Przyjaciół ASP oraz Polskiej Akademii Olimpijskiej w Warszawie. Otrzymał Tytuł Człowieka Roku 2018 w plebiscycie „Gazety Krakowskiej”. Odznaczony medalem ZPAP Okręgu Krakowskiego „Vive l’art!” za szczególne zasługi dla ZPAP (2019). W 2010 r. został odznaczony przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP Srebrnym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis, a w 2021 Złotym Medalem.

Jerzy Nowakowski, ZBLIŻENIE z cyklu *introwersje*, 2023

ADRIAN POLOCZEK ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie – dyplom w 1980 r. na Wydziale Konserwacji Dzieł Sztuki. Konserwator malarstwa sztalugowego i ściennego, rzeźby drewnianej polichromowanej i kamiennego detalu architektonicznego. Na swoim koncie ma kilkadziesiąt realizacji konserwatorskich (wykonywanych indywidualnie lub zespołowo) wybitnych obiektów architektury sakralnej, m.in. polichromie: w kościele pw. św. Szczepana w Katowicach, w kaplicy Aniołów Stróżów w Katowicach, w kościele pw. św. Michała Archanioła w Żernicy, w sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach, w kościele ewangelickim w Bytomiu-Miechowicach.

Prowadził też prace przy elewacjach kościołów, m.in.: pw. Najświętszej Marii Panny w Katowicach, kościoła przy Rezydencji Prezydenta RP w Wiśle-Czarnem, bazyliki pw. św. Szczepana w Katowicach, bazyliki pw. Matki Boskiej Aniel-

skiej w Dąbrowie Górniczej. Prowadził prace w zakresie konserwacji architektury świeckiej, np. pałace: J.A. Goldsteinów w Katowicach i Szałszy, elewacje i wnętrza kamienic Banku Śląskiego w Katowicach, sztukaterie Banku Państwowego PKO w Katowicach. Projektant i wykonawca malowideł ściennych i wyposażenia obiektów sakralnych. Poza konserwacją zajmuje się malarstwem, głównie w technice pastelu.

Autor wystaw indywidualnych, bierze również udział w wystawach zbiorowych. Członek Związku Polskich Artystów Plastyków, członek Stowarzyszenia Pastelistów Polskich i Stowarzyszenia Twórczego POLART. Rzeczoznawca w dziedzinie konserwacji malarstwa i rzeźby polichromowanej Ogólnopolskiej Rady Konserwacji Dzieł Sztuki przy ZG ZPAP. Nagradzany i odznaczany za osiągnięcia w obu dziedzinach działalności artystycznej. W 2014 r. uhonorowany Brązowym Medalem Gloria Artis.

Adrian Poloczek, *NOCNE PTAKI*, suchy pastel, 100 × 70

AGATA POLOCZEK-IMIELIŃSKA urodziła się w Katowicach. Studiowała na Wydziale Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w Pracowni Malarstwa profesora Stanisława Wiśniewskiego. W 2005 roku uzyskała dyplom w Pracowni Konserwacji Malowideł Sztalugowych na Płótnie.

Brała udział w wystawach zbiorowych w Polsce, Czechach i Holandii. Jest członkiem Stowarzyszenia Twórczego POLART. Zajmuje się nie tylko konserwacją, ale również malarstwem, rysunkiem i fotografią. Do wybranych prac konserwatorskich należą: polichromia w kościele pw. św. Michała Archanioła w Żernicy, obrazy i rzeźby w Bazylice Najświęt-

szej Marii Panny Anielskiej w Dąbrowie Górniczej, obrazy i rzeźby w klasztorze oo. Franciszkanów pw. św. Antoniego z Padwy w Dąbrowie Górniczej-Gołonogu, obrazy i rzeźby w Bazylice Najświętszej Marii Panny Anielskiej i św. Bartłomieja w Piekarach Śląskich, obrazy i rzeźby w kościele pw. Trójcy Przenajświętszej w Chełmie Śląskim, obrazy w kościele pw. św. Mikołaja w Wilczej, polichromia w klasztorze oo. Bonifratrów w Katowicach-Bogucicach, polichromia w Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Krakowie-Łagiewnikach, obrazy i droga krzyżowa w klasztorze Sióstr Jadwiżanek w Katowicach-Bogucicach, rzeźby ze sceny Ogrójca w kościele pw. św. Szczepana w Katowicach-Bogucicach.

Agata Poloczek, *Jafa Stare Miasto*, olej, płótno, 50 × 70

PROF. EWA MARIA PORADOWSKA-WERSZLER. Ukończyła ASP im. E. Gepperta we Wrocławiu – dyplom w 1967 r. Przewody naukowe przeprowadzono w ASP im. W. Strzemińskiego w Łodzi. Zajmuje się pracą naukowo-dydaktyczną. Honorowy Obywatel Miasta Kowar; Ambasador Karkonoszy. Generalny Kurator Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Włókna – Kowary (1973–2023). Założycielka i manager Galerii Tkackiej „Na Jatkach” we Wrocławiu (od 1978). Pasjonuje się twórczością w dziedzinie tkaniny unikatowej – w II dekadzie XXI w. zajęła się obrazowaniem wełną*.

Uczestniczyła w 90 wystawach indywidualnych oraz 480 wystawach zbiorowych w kraju i na świecie. Jubileusz 50-lecia pracy artystycznej obchodziła w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi i w Muzeum Miejskim we Wrocławiu (2018). W 2023 r. zaprezentowała swoje dzieła w Muzeum Ziemi Kaliskiej z okazji 55-lecia pracy twórczej. Za całokształt twórczości otrzymała m.in.: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski „Polonia Restituta”, Złoty Medal „Zasłu-

żony Kulturze Gloria Artis”, Złotą Odznakę Honorową „Zasłużony dla Województwa Dolnośląskiego”, Złotą Odznakę ZPAP, Medal „Merito de Wratislavia – Zasłużony dla Wrocławia”. Prace w zbiorach (wybór): Watykan, Graz (Austria), Bazylea (Szwajcaria); Szombathely (Węgry), Sremska Mitrovica (Serbia), Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze, Muzeum Lubuskie w Gorzowie Wielkopolskim, Centralne Muzeum Morskie w Gdyni, Muzeum Rzemiosła w Krośnie, Muzeum Archidiecezjalne we Wrocławiu, Muzeum Historyczno-Etnograficzne w Chojnicach, kolekcja – Sadej, Kanada, kolekcja – Line Dufour, Kanada, Punta del Este, Urugwaj.

* *Strzyż ma swój kolor i brud. Brud trzeba wypluć, a kolor zostawić albo zmienić. I przygotować do pracy, w której udział bierze gorąca woda, starte mydło, delikatny masaż i żmudne cierpliwe powtarzanie procedur obrzędu nawarstwiania i utrwalania. To uważnie kontrolowany proces twórczy, w którym – jak mówi artystka – jest miejsce na spontaniczność, ale nie na przypadek (Z. Gebhard).*

Ewa Maria Poradowska-Werszler, *DROGA, KTÓRA ZBOCZA PRZECINA*, technika falownicza, 100 × 70, 2017

PROF. JÓZEF SEKOWSKI ur. 1 czerwca 1939 roku w Wesolej. Studiował na Wydziale Rzeźby ASP w Krakowie. Dyplom z wyróżnieniem uzyskał w pracowni doc. Wandy Ślędzińskiej w 1966 roku. Udział we wszystkich ważniejszych wystawach środowiska, m.in.: Paryż (1972, 1984), Darmstadt (1980, 1982–1985, 1987, 1988), Bonn (1980, 1984, 1985), Aubenas (1981, 1983–1985), Annanay (1982, 1983), Gavorano (1987, 1988), Ronneby (1995), Jever (1992), Solvesborgs (1996). Uczestnik międzynarodowych sympozjów rzeźbiarskich we Francji i Włoszech w latach 1981–1993.

Ważniejsze nagrody w konkursach ogólnopolskich: I nagroda – Pomnik Powrotu Ziem Zachodnich i Północnych do Macierzy, Wrocław (1967), wyróżnienie – Pomnik Stanisława Wyspiańskiego, Kraków (1979), II nagroda – Pomnik Juliusza Słowackiego, Warszawa (1980), dwie nagrody równorzędne – Pomnik Walk Wyzwoleńczych, Częstochowa (1982), nagroda I stopnia – Pomnik Powstania Warszawskiego, Warszawa (1983), nagroda równorzędna – Pomnik Powrotu Ziem Zachodnich i Północnych do Macierzy (II), Wrocław (1985), I nagroda – opracowanie architektoniczno-rzeźbiarskie Pomnika Klementa Zabłockiego – Kraków

(1987), dwa wyróżnienia – Pomnik Powstania Warszawskiego, Warszawa (1988); wystawa „Rzeźba Roku”, Kraków (I nagroda: 1969, 1973, 1975; wyróżnienie: 1968, 1972, 1978), Nagrody Ministra Kultury i Sztuki: III stopnia (1972), II stopnia (1980), II stopnia – zespołowa (1981), I stopnia (1994), Srebrny Medal Gloria Artis (2018), Złoty Medal POLART „Salon Sztuki” (2018).

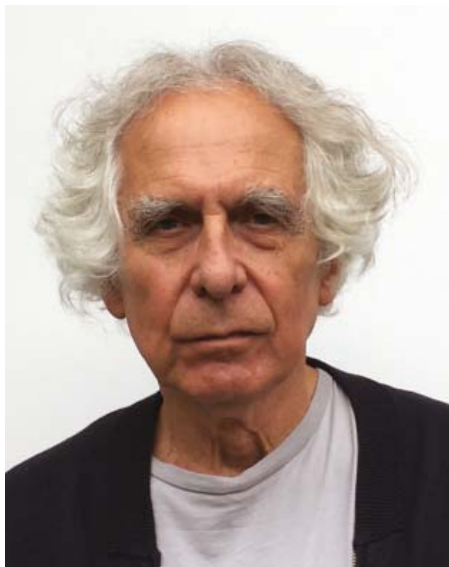
Ważniejsze realizacje: Pomnik Wdzięczności Sanok (1980), Pamięci Górników Czechowice (1981), Stanisława Wyspiańskiego Biecz (1985), Rafała Czerwiakowskiego Kraków (1987), Klementa Zabłockiego Kraków (1988), Pacjentów Pomordowanych – Szpital Babińskiego Kraków (1998), rekonstrukcja maszkaronów – Sukienice (2002), rekonstrukcja gryfów – budynek ASP, Kraków (2012),

Prace w zbiorach: Muzeum Narodowe Kraków, Muzeum Krakowa, Muzeum Historyczno-Etnograficzne Chojnice, Muzeum Architektury Wrocław, Centrum Rzeźby Polskiej Orońsko, CBWA Warszawa, Muzeum ASP Kraków, Muzeum Czynu Rewolucyjnego Łódź, zbiory miejskie: Darmstadt – Niemcy, Ronneby – Szwecja, Aubenas – Francja, kolekcje prywatne w Polsce, Francji, Szwecji, Szwajcarii, RFN, Kanadzie, Australii, Japonii i USA.

Józef Sękowski, *PO BALU*, blacha stalowa, juta, 45 × 25 × 34, 1971

Artystyczne motto: *Poprzez całe swoje artystyczne życie poszukuję coraz to nowych własnych koncepcji w kontekście nowej sztuki naszych czasów, a jednocześnie pozostaję świadomy przeszłości, budując moje specyficzne „pomosty do jutra”.*

WOJCIECH ANTONI SOB CZYŃSKI ukończył wydział rzeźby na krakowskiej Akademii w pracowni prof. Jacka Pugeta. Po dyplomie w 1968 podejmuje dalsze studia w City and Guild's of London Art School, a następnie w Slade School of Art, UCL. Osiadł w Londynie, gdzie uprawia eksperymentalną rzeźbę, w której elementy malarskie wkraczają w nowe rejony kompozycyjne, podejmując dialog ze słowem i muzyką. W dorobku ma liczne wystawy indywidualne i grupowe. Do niedawnych ważniejszych należą: BWA Bielko-Biała „Squaring the Circle”, Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu – „Radio-Creativity” oraz udział w Polskim Pawilonie, Nord Art Germany. Jest założycielem grupy artystycznej Page 6. W 2015 jego twórczość była tematem pracy magisterskiej Ewy Sobczyk MA

(pod kierunkiem prof. zw. dr hab. Jana Wiktora Sienkiewicza, Zakład Historii Sztuki i Kultury Polskiej na Emigracji, UMK Toruń). Publikuje artykuły o sztuce i kulturze w „Londyńskim Nowym Czasie” (2009–19). Od 2019 jest korespondentem artystycznego magazynu „Format” wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych. Od 2020 pisze artykuły dla krakowskiego magazynu „Hybryda”, wydawanego przez Stowarzyszenie POLART, którego stał się członkiem w roku 2021. W ostatnim okresie wystawiał wirtualnie <https://www.cultureave.com/wojciech-antoni-sobczynski.../> na stronie Culture Avenue, Austin, Texas. W 2022 został zaproszony do udziału w Polskim Pawilonie Sztuki na festiwalu Nord Art, Niemcy, jako reprezentant polskich artystów Wielkiej Brytanii.

Wojciech Antoni Sobczyński, 9 Whitehorse Mews, Westminster Bridge Road, London SE1 7QD +447982714969
w-a-s.org.uk was.artworks@gmail.com

Wojciech Antoni Sobczyński, *STRZĘPY - SHREDDED*, h44 × w48 × d20, 2021–2022

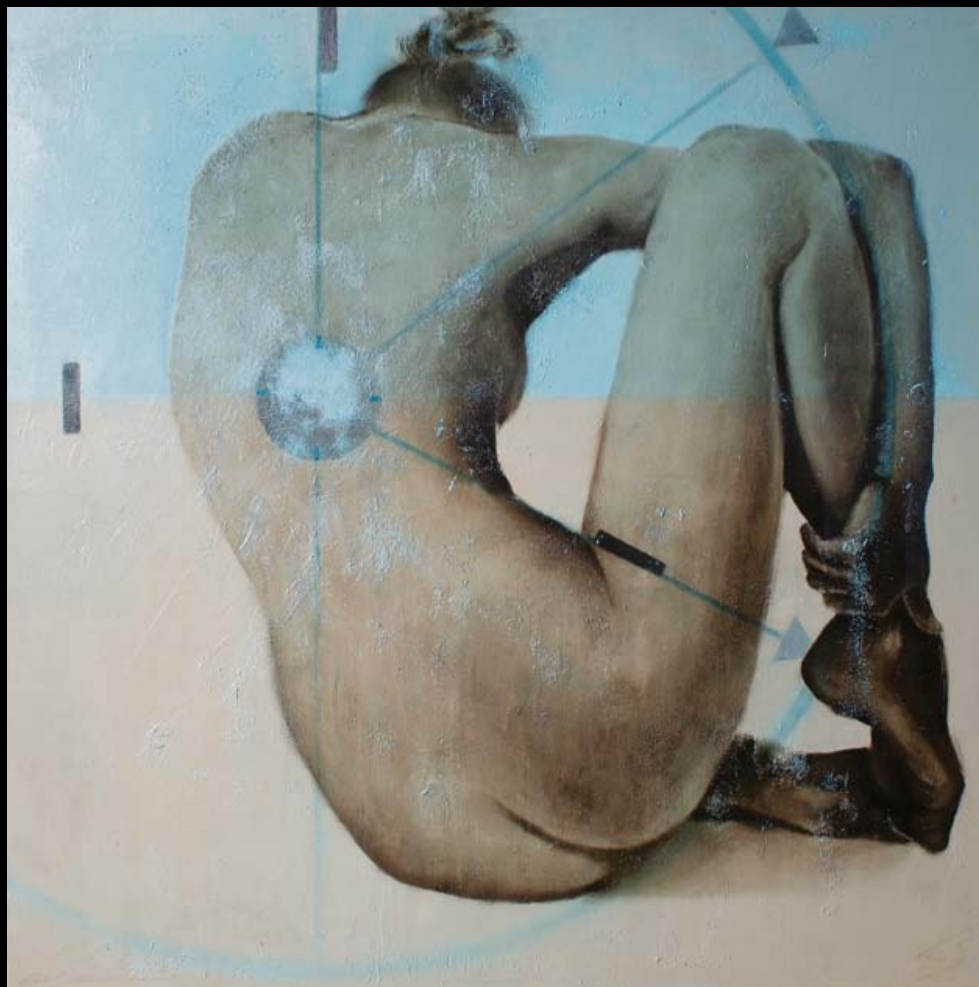

KAJA SOLECKA urodzona w 1974 r. w Krakowie. Ukończyła Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie (1998), 1995–1998 – malarstwo w pracowni prof. Janusza Tarabuły. Zajmuje się malarstwem, grafiką, fotografią. Autorka wystaw indywidualnych, brała udział w wystawach zbiorowych w kraju oraz w Wielkiej Brytanii, Austrii, Niemczech, Francji, Maroku (m.in. VII Jesienny Salon Sztuki, Ostrowiec Świętokrzyski (2004); „Into Europe” – New Art for New Reality, The Bloxham Galleries, Londyn (2004); „Valentine Show”, The Bloxham Galleries, Londyn (2005); III Ogólnopolskie Biennale Malarstwa i Tkaniny Unikatowej, Trójmiasto 2005; „Art Forward” Enduring Power of Paint, The Bloxham Galleries, Londyn; Chelsea Harbour Design Center, „Focus 2006”, Londyn; IV Triennale z Martwą Naturą, Sieradz (2006); VII Triennale z Martwą Naturą, Sieradz (2015); Salon International de l’Academie

Europeenne Des Arts-France, Paryż (2016), Kobalt, Muzeum Miejskie w Żywcu (2017); Vlsak Gallery, Gandawa, (2020).

Prace znajdują się w prywatnych kolekcjach polskich i zagranicznych.

Zyta Misztal v. Blechinger: z wystawy „Saturacja”: ... *Kaja Solecka to artystka, której malarstwo kryje w sobie zarówno sensualną cielesność, jak i opowieść o naturze w wymiarze intelektualnym. Malarka pracuje z elementami geometrii oraz z symbolem, za pomocą których odnosi się zarówno do przetworzonych psychicznie zdarzeń, jak i do rozmyślań nad nimi. Ogromną rolę w jej twórczości odgrywa kolor oraz jego parametry, takie jak saturacja – subiektywna intensywność barwy – czy jasność, dzięki którym artystka buduje nastrój prac.*

Kaja Solecka, *EVENT HORIZON*, olej na płótnie, 100 × 100, 2012

MAREK SOŁTYSIK (ur. 19 lipca 1950 w Olkuszu) – pisarz, malarz, grafik, ilustrator, krytyk sztuki, scenarzysta, edytor. Absolwent Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych w Krakowie. Dyplom i tytuł artysty grafika uzyskał na Wydziale Grafiki Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w roku 1975. W latach 1975–1979 pracownik dydaktyczny Alma Mater. Wykładowca akademicki na ASP, w Studium Literacko-Artystycznym na Uniwersytecie Jagiellońskim i w Akademii Ignatianum. W latach 1978–1990 redaktor w „Życiu Literackim”. Do roku 1992 szef scenarzystów w Ośrodku TV w Krakowie. Dziennikarz i grafik w prasie codziennej, pracownik Działu Wydawnictw w Muzeum Narodowym w Krakowie. Autor kilkudziesięciu wydanych książek (proza, poezja, esej), emitowanych słuchowisk, wystawianych jednoaktówek, pierwowzorów filmów fabularnych, jako malarz i grafik uczestniczy w wystawach plastycznych. W 1975 otrzymał wyróżnienie honorowe za litografię w ogólnopolskim konkursie „Portret współ-

czesny” organizowanym przez Galerię Pryzmat OK ZPAP. Od roku 1979 do dziś działa jako autor kilkuset ilustracji do książek wydawanych w Polsce i w Stanach Zjednoczonych. Wystawy indywidualne (po ekspozycji debiutanckiej w 1967 z rekomendacji prof. Włodzimierza Hodysa w Domu Kultury w Olkuszu): Pałac Sztuki Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie, Galeria Jatki w Nowym Sączu, Galeria BWA w Kłodzku, Galeria Pod Poczta w Katowicach, Galeria Dom Doktora w Zakopanem, Galeria Jednej Książki ASP w Krakowie. Brał udział w wystawach tematycznych w Muzeum Literatury w Warszawie i w Muzeum Romantyzmu w Oblęgorku, w Galerii Lufcik OW ZPAP. Prace malarskie i graficzne w zbiorach Biblioteki Narodowej w Warszawie, Biblioteki Głównej ASP w Krakowie, w kolekcjach zagranicznych, głównie w Stanach Zjednoczonych, Hiszpanii, Francji, Belgii, Izraelu. Został dwukrotnie odznaczony Medalami (Brązowym i Srebrnym) „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Marek Sołtysik, *HOMMAGE A BRUNO SCHULZ VI*, olej na płótnie, 60 × 50, 2022–2023

WŁADYSŁAW BARTEK TALARCYK urodził się w 1949 roku w Czarnym Potoku koło Łącka. Ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Malarstwa ze specjalnością tkanina artystyczna – dyplom u prof. Stefana Gałkowskiego (1979), studia malarskie w pracowni prof. Włodzimierza Buczka. Od 1981 jest członkiem zwyczajnym ZPAP. W tym samym roku otrzymał roczne stypendium ministra kultury i sztuki. Od 2007 jest członkiem Stowarzyszenia Twórczego POLART.

Uprawia malarstwo sztalugowe, tkaninę unikatową i pastel. W jego twórczości malarskiej monumentalne abstrakcje tworzone szpachlą i laserowane (m.in. cykle *Przestrzeń* 1999–2000, *Zasfony* 2002–2006) sąsiadują z mniejszymi formami. Równoległe do własnej twórczości od wielu lat prowadzi terapeutyczne warsztaty plastyczne dla ludzi starszych w Miej-

skich Dziennych Domach Pomocy Społecznej w Krakowie utrzymanymi w estetyce świadomego igrania z kiczem (cykle *Za kulisami* od 2001, *Anioły* od 2003).

Liczne jego prace znajdują się w muzeach i kolekcjach prywatnych w Polsce i za granicą: we Francji, w Niemczech, USA, RPA, Danii, Szwecji. Ma w swoim dorobku 37 wystaw indywidualnych oraz udział w ponad 70 wystawach zbiorowych, krajowych i zagranicznych.

W roku 2009 został uhonorowany Medalem „Honoris Gratia” przyznawanym przez prezydenta Miasta Krakowa za szczególne zasługi dla miasta. W roku 2010 otrzymał Nagrodę Specjalną w dziedzinie kultury Rady i Zarządu Dzielnicy XI Podgórze Duchackie, a w 2017 odznakę honorową „Zasłużony dla Ziemi Sądeckiej”.

Władysław Talarczyk, ROZMOWA POD ŚWIĘTĄ GÓRĄ, olej na płótnie, 40 × 50, 2020

JANUSZ JUTRZENKA TRZEBIATOWSKI urodził się w Chojnicach 9 lipca 1936 roku. Skończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie żyje i pracuje od 1954 roku. Twórczość to malarstwo, rzeźba, plakat, grafika wydawnicza, scenografia, architektura wnętrz. W dorobku także twórczość poetycka, wydanych 17 tomików. Członek Association Internationale des Arts Plastiques AIAP, Federation Internationale de la Medaille FIDEM, Academie Internationale Merite et Devouement Francais, Polish Pastel Society of America, członek rzeczywisty Akademii Literatury Polskiej i Słowiańskiej, Związku Polskich Artystów Plastyków, Związku Literatów Polskich, Stowarzyszenia Twórczego POLART i innych.

247 wystaw indywidualnych w kraju i na świecie. 539 udziałów w wystawach polskich i międzynarodowych. Łącznie 786 wystąpień artystycznych w 34 krajach na 4 konty-

mentach. Prace w 113 muzeach i kolekcjach stałych w kraju i wielu państwach świata. Powstały Muzeum Janusza Trzebiatowskiego w Chojnicach (540 dzieł w stałej ekspozycji) w 2010 roku i Muzeum Sztuki Janusza Trzebiatowskiego w Siennicy Różanej (210 dzieł) w 2023 roku.

Za całokształt twórczości uhonorowany Krzyżem Kawalerskim OOP (1987), Krzyżem Oficerskim OOP (2003), złotym medalem Academie Internationale Merite et Devouement Francais (2017), medalem Gloria Artis (2016), złotym laurem Za Mistrzostwo w Sztuce (2002) i wieloma innymi. Nadano mu honorowe obywatelstwo miasta Chojnic (2014), honorowe obywatelstwo Siennicy Różanej (2013), wręczono Klucze Bram Miasta Krakowa (2004).

www.muzeumtrzebiatowskiego.pl

Janusz Trzebiatowski, z cyklu *PTAKI*, olej, płótno, 120 × 90, 2019

foto. Jerzy Ruciński

PAWEŁ WARCHOŁA, ur. 20 maja 1958 r. w Krakowie. W 1984 r. ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Krakowie, w 2011 uzyskał doktorat na Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Artysta zajmuje się sztukami wizualnymi, jest autorem ponad stu wystaw indywidualnych, m.in. w Warszawie, Berlinie, Münster, Heilderbergu, Norymberdze, Barcelonie, Budapeszcie, Amsterdamie, Ostrawie oraz wielokrotnie w Katowicach i Krakowie. Prace prezentował na ponad 1000 wystawach zbiorowych, w tym na prawie na wszystkich najważniejszych międzynarodowych biennale i triennale rysunku na świecie. Jego dzieła były wielokrotnie nagradzane m.in.:

2000 – Grand Prix, Międzynarodowe Triennale Sztuki, Majdanek 2000 w Lublinie

2005 – Grand Prix, XLI Międzynarodowy Konkurs Rysunku, Barcelona

2003, 2006 – Grand Prix, Praca Roku ZPAP Katowice

2010 – Grand Prix, VII Międzynarodowe Biennale Rysunku, Pilzno

2013 – Grand Prix, VII Międzynarodowe Biennale Rysunku, Melbourne

2017 – Grand Prix, Triennale Polskiego Rysunku Współczesnego, Lubaczów

2022 – I nagroda, Międzynarodowe Biennale Sztuki „Baltic Book”, Petersburg.

Prace w licznych zbiorach muzealnych i kolekcjach sztuki współczesnej w kraju i za granicą. Odznaczony Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”.

Paweł Warchoń, KARAWAKA 1, graf, akryl na płótnie, 60 x 80, 2020

PROF. ANDRZEJ ZIĘBLIŃSKI ur. 1946 w Krakowie. Od 1965 roku studiował malarstwo na Wydziale Malarstwa i Grafiki ASP w pracowni prof. Wacława Taranczewskiego – dyplom w 1971 r., malarstwo architektoniczne w pracowni prof. Janiny Kraupe-Świdorskiej. Pracował na ASP w Krakowie od 1971 roku. W 1993 otrzymał tytuł naukowy profesora, od 1996 profesor zwyczajny. Kierował Katedrą Sztuk Wizualnych (1987–2018), dziekan Wydziału Form Przemysłowych (1999–2005, 2012–2016). W Senacie ASP był m.in. przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Badań Naukowych, kierował Uczelnianą Radą Jakości Kształcenia Artystycznego. Pracuje twórczo w zakresie sztuk wizualnych, malarstwa, projektowania graficznego, malarstwa architektonicznego, projektowania witraży, grafiki artystycznej i projektowej itp. Kierował wieloma zespołami interdyscyplinarnymi realizującymi prace projektowe i artystyczno-badawcze z zakresu kształtowania środowiska wizualnego, m.in. w architekturze i przemyśle. Bierze udział w sympozjach artystycznych i naukowych krajowych i międzynarodowych – odbył wiele podróży artystycznych. W latach 1981–2001 udział w cyklu podróży artystycznych z wystawami do Francji Mirabel-Ardesche i Włoch wraz ze Stowarzyszeniem Twórczym Neue Darmstadt-

ter Sezession. Brał udział w ponad 215 wystawach zbiorowych oraz 30 indywidualnych, m.in. w Niemczech, Francji, Włoszech, Austrii, Turcji, Anglii, Chile, Kanadzie, Szwecji, USA. Prace artysty znajdują się w wielu muzeach i galeriach, m.in. w Muzeum Narodowym w Krakowie, Poznaniu, w Muzeum im. M. Kopernika w Toruniu, Muzeum w Tarnowie, w MCSW Elektrownia w Radomiu, Muzeum ASP w Krakowie, w wielu instytucjach i placówkach dyplomatycznych oraz bankach, a także w kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą. Członek zarządu Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie, członek założyciel Towarzystwa Przyjaciół ASP. W 2018 członkostwo i Złoty Medal Academie Internationale Merite et Devouement Francais. Wiceprezes Stowarzyszenia Twórczego POLART. Laureat wielu medali, nagród i wyróżnień, m.in.: Nagroda I stopnia Ministra Kultury i Sztuki RP (1993), Nagroda I stopnia MKiDN RP dla zespołu Katedry Sztuk Wizualnych (1999). W roku 1999 odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, w 2005 Medalem Edukacji Narodowej, w roku 2010 medalem Honoris Gratia, w 2013 Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, w 2017 Złotym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis, w 2019 Medalem Stulecia Odzyskania Niepodległości.

Andrzej Ziębliński, KADR 2M9121 100100, akryl, płótno

Recenzje naukowe:
dr **KRZYSZTOF BAKAŁA**, mgr **MALGORZATA KAROLINA PIEKARSKA**

Redakcja językowa oraz korekta:
KATARZYNA SKORUPA-MALIŃSKA

Zdjęcia obiektów
POLART

Opracowanie graficzne

FALL

Promocja
DOROTA PANOWEK

Administracja
MACIEJ JAKUBOWSKI

ISBN 978-83-67398-33-6

Wydawnictwo Muzeum Niepodległości
(identyfikator wydawnictwa naukowego 42-700)
al. Solidarności 62; 00-240 Warszawa
wydawnictwo@muzn.pl
tel. 826 90 91 w. 41

Realizacja poligraficzna
Wydawnictwo FALL
Nakład 200 egz.

ISBN 978-83-67398-33-6